

dosarul nr. 2ra-1316/18

prima instanță: Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni), jud: V. Olăreacu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud: I. Țurcan, V. Sîrbu, N. Simciuc

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Musteața reprezentat de avocatul Andrei Leșanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Violeta Nicula împotriva lui Ivan Musteața cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, prin care s-a admis cererea de apel depusă de Violeta Nicula,

c o n s t a t ă :

La 06 septembrie 2016 Violeta Nicula s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Musteața cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că cu pârâtul Musteața Ivan a întreținut relații de concubinaj începând cu toamna anului 2007. Din această relație s-au născut doi copii, XXXXXX și XXXXXX, care au fost recunoscuți de Musteața Ivan, dar se află la educația și întreținerea sa.

Violeta Nicula a menționat că, din cauza că pârâtul nu participa la educația și întreținerea copiilor minori a depus o cerere de eliberare a ordonanței judecătorești cu privire la încasarea pensiei alimentare. Astfel, la data de 11 martie 2013 Judecătoria Ialoveni a emis ordonanța nr. 2p/o-63/2013 prin care a dispus încasarea de la debitorul Musteața Ivan în beneficiul creditoarei Violeta Nicula pensie alimentară pentru întreținerea copiilor minori XXXXXX și XXXXXX în mărime de 1/3 din toate veniturile lunare, începând cu 06 martie 2013 și până la atingerea de către copii a majoratului. Documentul executoriu a fost expediat spre executare executorului judecătorec Ion Furdui după competență, iar ulterior, din motivul că Ivan Musteața și-a schimbat locul de muncă în alt sector al mun. Chișinău, procedura executorie a fost strămutată la executorul judecătorec Cristina Petelca.

Reclamanta a indicat că, la moment este căsătorită cu un cetățean român care a ajutat să aibă grijă de copii după separarea de pârât.

Violeta Nicula a specificat că Ivan Musteața având scopul de a micșora suma care urma să o achite drept pensie alimentară s-a angajat oficial cu un salariu de 2166 lei și plătește o pensie de întreținere a copiilor minori în mărime de 722 lei, adică câte 311 lei pentru fiecare copil. În rest, pârâtul nu a întreprins nici o măsură în vederea achitării plăților suplimentare. Consideră că suma de 2000 lei este una rezonabilă în coraport cu necesitățile copiilor, iar pârâtul cu rea voință se eschivează de la achitarea unei sume onorabile drept pensie de întreținere și încearcă prin mai multe mijloace posibile să arate că nu dispune de bunuri și mijloace bănești.

Reclamanta a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, modificarea cuantumului pensiei de întreținere stabilit prin ordonanța Judecătorei Ialoveni nr. 2p/o-63/2013 din 11 martie 2013 și dispunerea încasării de la pârât a pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXXX și XXXXXX în mărime fixă de 2000 lei, până la atingerea majoratului.

Prin hotărârea din 12 mai 2017 a Judecătorei Hîncești (sediul Ialoveni), cererea de chemare în judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 16 mai 2017 Violeta Nicula, a depus apel nemotivat, iar la 03 octombrie 2017 cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătorei Hîncești (sediul Ialoveni) din 12 mai 2017, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Violeta Nicula, casată integral hotărârea Judecătorei Hîncești (sediul Ialoveni) din 12 mai 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care: Se admite cererea de chemare în judecată a Violetei Nicula împotriva lui Ivan Musteața cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori. Se modifică cuantumul pensiei de întreținere stabilit prin ordonanța Judecătorei Ialoveni nr. 2p/o-63/2013 din 11 martie 2013 și se încasează de la Ivan Musteața în beneficiul Violetei Nicula pensia de întreținere a copiilor minori XXXXXX, născută la XXXXXX și XXXXXX, născut la XXXXXX în mărime fixă a câte 1000 lei pentru fiecare, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată - 06 septembrie 2016, până la atingerea majoratului de către fiecare copil. Se încasează de la Ivan Musteața în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei.

În susținerea soluției date instanța de apel consideră că instanța de fond la emiterea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, ceea ce a dus la aplicarea eronată a normele de drept material și greșit a concluzionat că pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate, prin urmare hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, examinat fondul cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 17 ianuarie 2018 Ivan Musteața reprezentat de avocatul Andrei Leșanu a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 cu menținerea hotărârii Judecătorei Hîncești (sediul Ialoveni) din 12 mai 2017 (f.d. 78-80).

În motivarea recursului recurentul a menționat că consideră decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 ilegală și neîntemeată motiv din care urmează a fi casată.

În susținerea cererii de recurs recurentul a invocat prevederile art.75 Codul familiei, Recomandarea CSJ nr.21 din 01 noiembrie 2012, nr. 92 din 19 septembrie 2016, art. 432, 436-437, 445 Cod de procedură civilă, invocând faptul că de către instanța ierarhic inferioară nu a fost aplicată legea care urma a fi aplicată, iar prin admiterea acțiunii a lizat grav drepturile sale, stabilind spre încasare pensia de întreținere a copiilor minori într-o sumă fixă în cuantumul practic egal cu venitul lunar obținut, fără a se ține cont de situația materială a ultimului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă (în redacția de până la 01 iunie 2018), recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 24 octombrie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 17 noiembrie 2017, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Ivan Musteața reprezentat de avocatul Andrei Leșanu, la 17 ianuarie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ivan Musteața reprezentat de avocatul Andrei Leșanu în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Musteața reprezentat de avocatul Andrei Leșanu este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegerile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ivan Musteața reprezentat de avocatul Andrei Leșanu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e :

Recursul, declarat de Ivan Musteața reprezentat de avocatul Andrei Leșanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Visternicean